



Описки-самописки
ВІДПОВІДАЛЕНІ ПРАЦІВНИКИ.

КОКСЕНСУНС.
МОКРОЕКОНОМІКА.
ПРАВО- І ЛІВООХОРОННІ ОРГАНИ.

Олексій АУЛОВ.
м. Харків.

• ГУМОРЕСКА

Краплі Від Нервів

Я ТАК ДУМАЮ, шановне панство, що всі біди у нашому житті через недбальство і нехлюйство. Переконався на своєму досвіді. Взяти хоча б пригоду, в якій фігурує моя дружина Ірена Паньківна. Я вам скажу, що характер у неї... у-у-у! Палець в рота не кладі! А що вже неспокійна, то інколи навіть дуже нервова стає. Така нервова, що без заспокійливого не засне. От якось увечері мені й каже: "В мене був напружений день – на базарі всі про коронавірус патякали, так я трохи полаялася з Лідкою Купезиною, сказала, що від її ціни на картоплю той вірус втече назад у Китай. Ти сходи до Петра Харипона, може, в нього якась настоянка є від того вірусу, і заодно щось від нервів візьми". А воно й справді, в того Харипона є все: і самогон, і коньяк, і настоянка, і мазі для розтирання. Чого тільки нема! Він все щось мудрує – ставить експерименти, змішує-збовтує... Каже: "Шукаю істину!". Думаю, що насправді хоче, аби від його "коктейлів" не так смерділо вранці з рота. Ось, наприклад, від оцієї клятві, що ми дегустували недавно, запаху як би й не було, а голова все одно на ранок як атомний реактор, конфлікт інтересів. І видіння якісь... Жінка в репет, мовляв, від твого перегару герань на вікні засохла. А папуга наш мовчун (бо ду-

мали, що німий), так той несподівано почав по-німецьки вигукувати: "Русішшвайне! Русішшвайне!". Гадаю, Харипон переборщив зі своїми якимись порошками. Ясно ж – порушив технологію, дідько взяв би його гаспидську душу! Ну, значить, послухався я жінку, пішов до алхіміка, кажу, мовляв, треба якусь настоянку для моєї Ірени Паньківни... Може, кажу, якісь краплі чи порошок помічний є. Щоб не дуже нервувалася через той коронавірус... І той бісів Петро за півсотні гривень мені продав зелененький флакон. Сказав – приймати по 20 крапель через кожні три години. Ну я, значить, подумав – нащо посеред ночі тривожити жінку? Крапав-крапав... Збився з ліку... Все викрапав. Та й скільки там його було... Жінка випила і якось швидко закліпала очима, загарчала, як... як тигра. Каже: "Я прямо відчула, що тепер мені той вірус – до одного місця". І зразу ж така спокій-і-йна стала. І на другий день теж – без репету. Цілий тиждень пройшов мирно й тихо. Мені від тієї тиші не раз здавалося, що я оглух. А сусід, пика куркульська, все підштрикує, все підпитує: "Де це пропала Сірена Паньківна?" Це так він навмисне мені нерви робить, передражняє. Незвично, каже, починати ранок без її тарараму. Каже, що його корова навіть надці-

збільшила... Тут і сусіди по той бік вулиці дзвонять, і торговки з базарю питають, чи у нас часом нічого не сталося, мовляв, хвилюються за здоров'я Ірени Паньківни. Чи не онімла була, слава тобі, Господи. Ото з тих пір у неї характер змінився – тепер має голос м'якенький і погідливий. Ну то й добре, що все так обернулося. А я собі думаю, що того разу Харипон допустив ляпсус. Бо саме в той час до нього нагодився Василь Палітурка. Прийшов, значить, по краплі від собачих бліх. І ото поки ми гомоніли, поки той паразит-алхімік крапав-наливав у слоїки своє шайтан-зілля, поки шукав пробочки – сталася неточність і підміна товару. А в результаті що? А в результаті, як на мене, – то й добре вийшло. Нездарма люди кажуть: "Все, що робиться, – робиться на краще". Але вам, шановне панство, моя пересторога і щира порада: коли будете крапати своїй дружині якісь ліки, старанно відраховуйте крапельки. Або зовсім не ходіть до таких ось алхіміків. Краще звертайтеся до лікаря, бо не кожен вірус боїться Харипонового бальзаму. І то є науковий факт! Будьте здорові!

Володимир РИНДЕНКО.
с. Іванове Селище
Глобинського району.

• ЖАРТОМА І ВСЕРІОЗ

Шерше ля фам*

Чого хоче жінка, того хоче Бог, бо тільки він знає, чого хоче жінка.
Першим поетом був той чоловік, який порівняв жінку з квіткою, а першим прозаїком той, який порівняв двох жінок.
Найдешевший спосіб сподобатися жінці – вручати їй дорогі подарунки.
Жінка обманює чоловіка, коли розписує йому своє минуле, а чоловік обманює жінку, коли багатобічяче змальовує її майбутнє.
Краса – це багатство жінки. Багатство – це краса чоловіка.
Немає товстих жінок, є одяг малих розмірів.
Жінка хвилюється за майбутнє, поки не вийде заміж. Чоловік не турбується про майбутнє, поки не одружиться.
* У перекладі з французької – "Шукайте жінку".

Костянтин МЕЛІХАН.
("Записна книжка джентльмена").

ІРОНІЗМИ

Пісний жарт викликає кислу посмішку.
Молодим краще бути, ніж залишатися.
Щоб прикинутися дурником, треба мати неабиякий розум.
У житті, як у фігурному катанні: є обов'язкова програма, а є і довільна.
Скупатися в променях слави найбільше мріють облити поміями.
Скільки б не лежав на печі, в якій б висоти кріслі не сидів – штани протираються на колінах.
Скільки разів у нас міняли переправу, а коні все ті ж.
Повна хата гостей, тому дах і поїхав.

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Мал. Петра КЮЗИНА.



• БАЙКА В ПРОЗІ

Сонце і Місяць

СЛАВИЛИ люди Сонце за світло та життєдайну енергію. Почув це Місяць і сказав:
– Попробувало б воно вночі посвітити.
За такі слова посміялися з нього люди. Образившись, Місяць не став з ними сперечатись. Однак при нагоді запитав одного мудреця:
– Якщо ти все знаєш, то скажи мені: чому я не Сонце?
Мудрець вирішив так відповісти, щоб і розумні зрозуміли, і дурні зайвий раз не приставали:
– Ти свого роду теж Сонце, але тільки для Темряви.

Андрій ЛІТАР.
м. Одеса.

Реклама. Оголошення

"Міняю свободу безгровів'я на рабство грошей".
"Фракціям парламенту потрібні спеціалісти з блокування трибуни і президії. Зарплата – депутатська".
"Фірма "Бумпромфарм" пропонує оптом і в роздріб ГЛЮКОЗУ з підвищеним вмістом ГЛЮКІВ".

Корисна порада

(підтопаному залиццальнику)

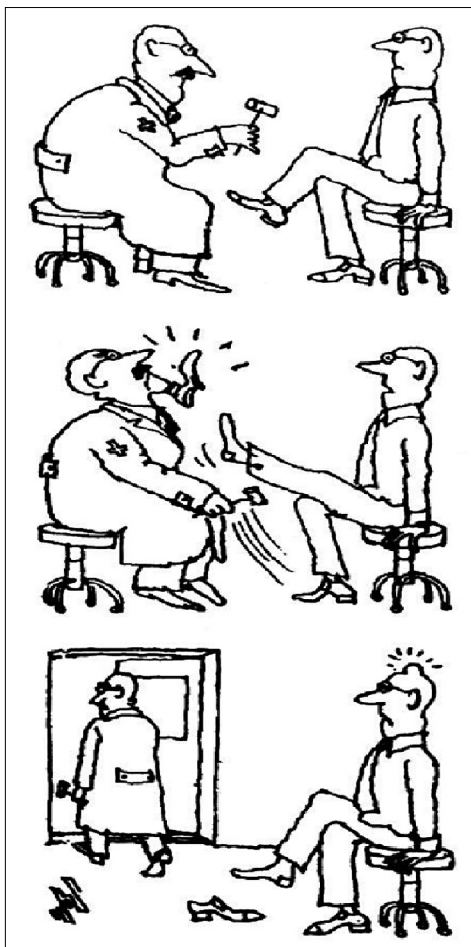
Не засмучуйтесь, якщо гарна дівчина не хоче посидіти з вами в кафе чи просто погуляти по місту. Прийдіть додому, пограйтеся з внуками – і ви поступово заспокоїтеся.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Довіру треба заслужити

МЕНИ, малому хлопчаків, бабуня часто втовкмачувала:
– Довіру, дитино, треба заслужити!
У зміст почутого я не вдумувався. Бо жив романтикою. Мене вабили три, як на мій погляд, найцікавіші професії: лісника, геолога та космонавта.
Лише парубком зрозумів причини цього привабливості. Лісником хотів стати через далекого родича, що опікувався місцевим лісом і якому кланялися чи не всі односельці, коли приходили просити на зиму дров.
А в геолога манила картина з побаченої у сільському клубі кінострічки: на гірській галявині перед заходом сонця сидить весела компанія пошуковців корисних копалин і розігріване на розпаленому вогнищі у бляшанці під звуки гітари "Сніданок туриста".
Що ж до космонавта, то тут на мені позначилися наслідки падіння з молоді верби у ставковий мул на голову бідолашній жабі, яка не очікувала приходу людини з неба! Тоді я подумав: якби летів до землі на космічному кораблі, зміг би уникнути цього зіткнення і врятувати життя земноводній істоті.
Лише тепер, у дорослому віці, ба-

бунини слова про довіру згадую чи не кожного дня. Бо хоча жодної омріяної в дитинстві професії не опанував, довіру заслужив! Протягом року регулярно отримую з невідомих мені фінансових установ телефонні дзвінки з нагадуванням, що я є довіреною особою кількадесяти кредиторів!
На запитання: "Яким чином я удостоївся цієї честі?" – чую відповідь:
– Наші позичальники дали номер вашого телефону!
Тож постійно переконаю невідомих мені банкірів, що нікому такої згоди не давав. Та все марно. Чую одне:
– Нічого не хочемо знати! Ви є довіреною особою! Шукайте боржників і повертайте позичку!
І розв'язати цю проблему не можу попри зміну номерів телефону і самих телефонів, місця проживання та косметичні операції. Знаходять і нагадують.
Єдине втішає: нехай уже на передфінішній життєвій прямій і нехай у шахраїв, а таки заслужив довіру!
Така удача випадає не кожному! Бабуня б утішилася.
Юрій БЕРЕЗА.
м. Рівне.



Народні усмішки

Приходить до дядька сусідське хлоп'я:
– Дядю Колю, тато просить у вас штопор, бо треба пляшку відкупорити.
– Та він що?! Хіба ж можна таку небезпечну річ дитині в руки давати?! Ні, я сам зараз принесу!

За шинквасом стоїть зажурений бармен.
– Що сталося? Чого такий сумний? – запитують у нього.
– Та як не сумувати, коли наш зав-

сідник потрапив до лікарні з інфарктом. Так його зараз не вистачає! І співбесідник цікавий, і клієнт грошовитий – за один вечір випивав двадцять кувлів пива і три пляшки горілки.
– А від чого інфаркт?
– А хтозна...

– Васю, скажи по правді: ти мене любиш?
– Ой, Галю, де ти в наш час бачила ту правду?..

Мал. Анастасія ГАРМАЗИ.



КАРАОКЕ

Полюбила мільонера,
В голові морочиться,
Прогуляла його гроші –
Мільярдера хочеться!

Нас обставинам не зламати,
не злякати жодному лиху.
Тільки... доки ж першість
тримати
в світі будемо
лиш зо сміху?!

Запитаннячка

Чому в нас будь-яка криза падає добробутом вниз?
Чому з тими, хто хоче жити краще, нам завжди не по дорозі?

Знай наших!

У Німеччині відбувся міжнародний фестиваль пива. Більше всіх випив пива мешканець Жмеринки Петро Петрович Сидорчук, який дивився фестиваль по телевізору.

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

